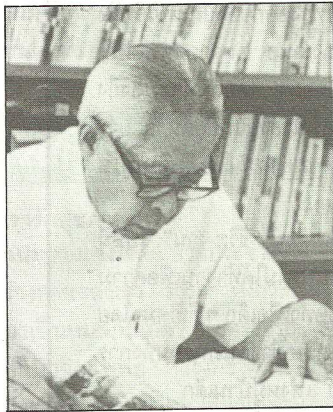

การไม่จัดงานวันเกิด

เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ที่ผ่านมา ตรงกับวันคล้ายวันเกิดครบ ๘๐ ปี ของนายแพทย์เสม พริ้งพวงแก้ว ปุชนิยบุคคลของเรา ผมเคยประกาศว่าพวกเราหลายฝ่ายจะจัดงานเสม พริ้งพวงแก้ว เพื่อเป็นอาจริยบูชาและธรรมสมโภช แต่อาจารย์เสม ท่านห้ามไม่ให้จัดงานใด ๆ ทั้งสิ้น ท่านว่า “ขอให้เงียบที่สุด” ถ้าทำอะไรไปจะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแก่ผู้อื่น

อันที่จริงวันเกิดก็เป็นวันธรรมดา ๆ วันหนึ่ง ถ้าเราไม่คิดว่าวันที่เราเกิดจะต้องสำคัญกว่าวันที่คนอื่นเกิด ในสมัยโบราณคนไทยไม่ได้ให้ความสำคัญแก่วันเกิด ที่เมืองกาญจน์ที่ผมเกิดและอยู่มาตั้งแต่เด็ก ไม่มีใครพูดถึงว่าใครเกิดวันไหน หรือมีการทำอะไรเลย ในครอบครัวของเราไม่มีใครพูดถึงว่าใครเกิดวันไหน คุณคนไทยจะถือหลักอนัตตาในเรื่องนี้

เข้าใจว่าการฉลองวันคล้ายวันเกิดเรารับเอามาจากประเพณีฝรั่ง ฉลองกันไปฉลองกันมา จนปีหนึ่งมีคนทำเค้กวันประสูติไปถวายสมเด็จพระสังฆราช วัดราชบพิธให้ทรงตัด เมื่อปรากฏปฏิกริยาจากสาธารณะ

ก็ทรงให้งดตั้งแต่นั้นมา

ที่เขียนมานี้ไม่มีเจตนาจะวิพากษ์วิจารณ์หรือต่อต้านอะไร เพราะการฉลองวันคล้ายวันเกิดดูจะเข้ามาเป็นประเพณีของคนไทยแล้ว แม้แต่ท่านอาจารย์พุทธทาสซึ่งเกิดวันที่ ๒๗ พฤษภาคม และไม่ปรารถนาจะให้มีการจัดงานแต่อย่างใด หรือถึงกับดำไปเลยในท่านองว่า “อย่าจัดให้โง่” ก็มีประชาชนหลังไหลไปสวนโมกข-

พลารามในช่วงเวลาดังกล่าวอย่างมิดฟ้ามัวดิน

สำหรับผมเองไม่เคยฉลองวันเกิดด้วยประการใด ๆ เพราะคิดเช่นเดียวกับอาจารย์เสม ฉะนั้นจึงขอร้องลูกศิษย์ลูกหา เพื่อนร่วมงาน และผู้ที่เคารพนับถือกันด้วยประการใด ๆ ก็ตาม ขออย่าได้ทำอะไรหรือจัดงานใด ๆ ในวันเกิดของผม ไม่ว่าจะครบรอบหรือไม่ครบรอบใด ๆ ทั้งสิ้น การงดเว้นการกระทำดังกล่าว สำหรับผมเป็นส่วนตัว ถือเป็นบุญและขอขอบคุณ

ดร. เณรวิจิตร

นิตยสารหมอชาวบ้าน ดำเนินงานโดยมิได้หวังผลกำไรทางการค้า

คณะบรรณาธิการและผู้เขียนทุกท่านช่วยกันทำเป็นวิทยาทาน โดยมีได้รับคำตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะมีจุดมุ่งหมายร่วมกันที่จะถ่ายทอดวิทยาการไปสู่ประชาชนมากที่สุด รายได้หลังจากหักค่าใช้จ่ายและเสียภาษีมอบให้แก่มูลนิธิหมอชาวบ้าน เพื่อใช้ในกิจกรรมสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ